

Sygn. akt IV KZ 36/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie **P. Z.**

skazanego z art. 190 § 1 kk i in.

po rozpoznaniu zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego IV

Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 18 marca 2015 r. sygn. akt IV Ka 262/14

w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji sporządzonej osobiście przez skazanego na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 18 lutego 2015 r. w sprawie sygn. akt IV Ka 262/14 przewodniczący IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Krakowie powiadomił skazanego P. Z. o treści opinii co do braku podstaw do wniesienia kasacji, złożonej przez obrońcę wyznaczonego z urzędu – po uwzględnieniu stosownego wniosku skazanego. Jednocześnie wskazał na potrzebę usunięcia braku formalnego pisma z dnia 10 grudnia 2014 r., stanowiącego w istocie próbę wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Uzupełnienie to miało nastąpić przez sporządzenie i podpisanie w ustawowym terminie kasacji przez adwokata ustanowionego przez skazanego. Obrońca z urzędu, wyznaczony w tym celu, sporządził bowiem opinię o braku stwierdzenia podstaw do wniesienia kasacji. W związku z tym, że skazany wystąpił o wyznaczenie mu kolejnego obrońcy z urzędu – zapadło w tej kwestii rozstrzygnięcie odmowne.

Wobec nieskutecznego upływu wskazanego przez sąd terminu - zarządzeniem z dnia 18 marca 2015 r. przewodniczący IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Krakowie, odmówił przyjęcia kasacji sporządzonej osobiście przez skazanego P.Z. W zażaleniu na to zarządzenie skazany powołał się na brak uwzględnienia przez sądy rozpoznające sprawę karną treści przeprowadzonych dowodów i ujawnionych okoliczności faktycznych, a także brak wyznaczenia mu kolejnego obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i wniesienia kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego P. Z. nie okazało się skuteczne. Jego argumentacja nie odnosi się bowiem do kwestionowanego rozstrzygnięcia przewodniczącego IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Krakowie. Istotą tego ostatniego zarządzenia było bowiem stwierdzenie braku dopełnienia ustawowego wymagania, jakim jest sporządzenie i podpisanie nadzwyczajnego środka zaskarżenia przez podmiot zawodowy, w tym wypadku przez obrońcę. Skarżący nie neguje tego faktu, a jedynie wskazuje na odmowę sporządzenia kasacji przez adwokata wyznaczonego przez sąd oraz odmowę wyznaczenia kolejnego obrońcy. Powyższa sytuacja nie stanowi jednak podstawy do odstąpienia od obowiązku egzekwowania tzw. przymusu adwokackiego w postępowaniu kasacyjnym. Żaden z sądów orzekających w tej materii, z Sądem Najwyższym włącznie, nie ma bowiem prawnych możliwości zwolnienia strony procesowej z tego wymagania, które nakłada kodeks postępowania karnego. Negatywna opinia wyznaczonego przez sąd obrońcy, nie stwarza w tym względzie nowej podstawy do wniesienia kasacji ani nie uzasadnia wyznaczenia skazanemu kolejnego obrońcy z urzędu. Nie ma też możliwości narzucenia adwokatowi obowiązku wystąpienia z taką skargą, skoro nie znajduje on dostatecznych podstaw prawnych uzasadniających podjęcie takiej inicjatywy. Trafnie przy tym obrońca wyznaczony z urzędu podkreślił znaczenie w tej sprawie ograniczeń procesowych w zakresie dopuszczalności wniesienia kasacji wynikających z dyspozycji art. 523 § 2 k.p.k. Natomiast brak realizacji oczekiwań wyrażanych przez stronę procesową korzystającą z pomocy prawnej udzielonej z urzędu nie stanowi samodzielnej przesłanki uzasadniającej wyznaczanie kolejnych obrońców lub pełnomocników.

Niezależnie jednak od tej ostatniej kwestii, w żadnym wypadku nie jest dopuszczalne przyjęcie kasacji sporządzonej samodzielnie przez stronę procesową nie będącą prokuratorem ani tym bardziej, jej rozpoznanie przez Sąd Najwyższy.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.